

அணையட்டும் இந்த அக்னி

வைணவச் சுடராழி டி.ஏ. ஜோஸப், பாண்டிச்சேரி

Website: <http://dajoseph.50megs.com>

Email: deyeje@yahoo.com

வணக்கம், வாசகர்களே! மஹான்கள் தொடங்கி வைத்தால் மண்ணும் பொன்னாகும். ஸ்ரீபெரும்புதூர் பரமஹம்ஸ்யேத்யாதி ஸ்ரீஸ்ரீவரத எதிராஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் தமக்கு அகப்பட்ட நக்கீரன் பத்திரிகையின் தாத்தாச்சாரியின் இருபது கட்டுரைகளை அடியேனுக்கு அனுப்பி மறுப்பு தெரிவிக்கும் பணியில் அடியேனை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருக்குத் திருவுள்ளம் இருக்குமாயில் அனைத்து வைணவ மடாதிபதிகளும் கலாபேதமின்றி இது தொடர்பாக ஏதாவது ஒரு பத்திரிகையில் தம் கண்டனத்தை தெரிவித்தருளுவார்கள் என்று ஏங்குகிறேன்.

நான் எழுதிவரும் கட்டுரையைப்பலரும் பாராட்டிவருவது எனக்குத் தெம்பை அளிக்கிறது. எழுத்தாளர் சுஜாதா அவர்கள் 18.9.2005 ஆனந்த விகடனில் தம் கட்டுரையின் முதல் வரிகளாக அடியேனுடைய இந்த கட்டுரைத் தொடரைப் பாராட்டி இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவக் கைங்கரியத்தில் தம் பங்கை ஆற்றியிருக்கிறார்கள்.

கீதாசார்யன் அக்டோபர் 2005

அன்னாருக்கு அடியேனுடைய உளங்கனிந்த நன்றியும் வணக்கமும் உரித்தாகுக.

மதுரை டாக்டர். அரங்கராஜன் ஸ்வாமிகள் அடியேனுடைய இந்த கட்டுரையை 100 பிரதிகள் எடுத்து அனைவருக்கும் விநியோகித்ததாகத் தொலைபேசியில் கூறினார். இவ்வளவு இருந்தாலும்,

“கீதாசாரியன்” மாதம் ஒருமுறை வெளிவந்தால் ‘நக்கீரன்’ மாதம் 8 முறை வெளிவருகிறது. அடியேனுடைய மறுப்பு ஒருமுறை பிரசுரமானால் அதற்குள் அக்னிஹோத்ரியின் ஆபாசக் கட்டுரைகள் 8 முறை பிரசுரமாகிவிடுகின்றன. அதர்மம் ராஜநடையோடுகிறதென்றால் தர்மம் ஆமைநடைதான் போட முடிகிறது காரணம் – இது கலியுகம்.

இதற்கு ஒரு சிறுபரிகாரம் அடியேனுக்குத் தென்படுகிறது. இதைப்படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் தம் நண்பர்களுக்கு கீதாசார்யனைப் பற்றியும் இந்தக் கட்டுரையைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். மேலும் அவரவர் சக்திக்கு ஏற்ப இந்தக் கட்டுரையை மூன்று அல்லது 5 அல்லது 10 அல்லது 100 என்று பிரதிகள் எடுத்து பொது மக்களுக்கு விநியோகித்து இதைப் படிக்கச் செய்ய வேண்டும். இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டப் பிரசுரங்கள் இந்த முறையில் தான் வெற்றி பெற்றன. இப்பொழுது ஒரு ஆன்மீகப் போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதர்மம் எக்காளச் சிரிப்பு சிரிக்கிறது. வைதீகமும் வைணவமும் மாசுபடுத்தப்படுகின்றன. பாரதத்தையும் அதன் ரிஷிகளையும், மஹான்களையும் உருவாக்கிய இந்து மதத்துக்காக நீங்கள் இதைக்கூடச் செய்யக் கூடாதா? ப்ளீஸ்!

அக்னி ஹோத்ரியின் கட்டுரைகள் 68,69, 70,71 ஆகியவற்றை இப்பொழுது முதலில் சர்ச்சைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். இவை முறையே 6.8.2005, 10.8.2005, 13.8.2005 என்று தேதியிடப்பட்ட நக்கீரன் இதழ்களில் வெளியானவை. இந்த நான்கு கட்டுரைகளினும் தாத்தாச்சாரி ஒரே கருத்தை நீண்ட வியாஸமாக எழுதி இருக்கிறார்.

அந்தக் கருத்து என்னவென்றால், கோவில்களில் வடமொழியாகிய சம்ஸ்கிருதம் தென்மொழியாகிய தமிழை நசுக்கிவிட்டது என்பது. தன் கூற்றுக்கு ஆதாரமாக அவர் சில ஆழ்வார் பாசுரங்களை எடுத்துச் சொல்லி இவற்றில் இல்லாத இனிமையா வடமொழியில் இருக்கிறது? என்றும், பார்ப்பன ஆதிக்கம் பசுந்தமிழைப் பாழ்படுத்தி விட்டது என்றும் எழுதுகிறார்.

5 - ஆம் நூற்றாண்டு, 10 - ஆம் நூற்றாண்டு என்று சில கால வரையறைகளைக் குறிப்பிட்டு 'இது சம்ஸ்கிருத சர்க்கார் ஆரம்பித்த காலம், என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் இந்தக் கால ஆராய்ச்சிக்கு ஆதாரம் என்னவென்று அவர் எங்கும் சொல்லவில்லை. ஒருவேளை நேரில் போய் கேட்டால் எவனாவது வெள்ளைக்காரன் எழுதிய சரித்திர ஆராய்ச்சி நூலை நீட்டுவாரோ என்னவோ?

தமிழும் சம்ஸ்கிருதமும் ஒன்றோடு ஒன்று கைக் கோர்த்து மிகமிகப் பழங்காலம் முதல் நடைபயின்று வந்திருக்கின்றன என்பது தான் உண்மை. இதில் எந்த ஒரு மொழிக்கும் ஏதோ ஒரு காலத்தை ஒதுக்குவதற்கு மொழி வரலாற்றில் எந்தச் சான்றும் இல்லை. அகத்தியம், தொல்காப்பியம், போன்ற மிகத் தொன்மையான நூல்களில் வடமொழியின் சாயையும் இலக்கணப் பிரயோகமும் காணலாம். இளம்பூரணர், சேனாவரையர், நச்சினார்கினியர் போன்ற மிகத் தொன்மையான உரையாசிரியர்களுடைய எழுத்தில் கூட இந்தக் கருத்துதான்

உறுதியாகிறது.

இதே போல 'ரகுவம்சம்' எழுதிய காளிதாஸன் ராமனுக்குத் தந்தையான தசரதனுக்குத் தந்தையான அஜமஹாராஜன் சுயம்வரத்துக்கு சென்ற காட்சியை வர்ணிக்கும்போது அந்த சுயம்வர மண்டபத்தில் தமிழ்பேசும் பாண்டியமன்னர்கள் கலந்து கொண்டதாக எழுதியிருக்கிறான். மதுரை மாநகரின் முத்துக் குவியலையும் சந்தன மரங்களின் செழிப்பையும் அங்கே அவன் குறிப்பிட்டிருக்கிறான்.

அர்ஜுனனுடைய பல மனைவிகளில் ஒருத்தி தமிழ்ப் பெண் என்பது பவளக்கொடியாள் தெருக்கூத்து முதலிய நாடகங்களிலும் பார்க்கலாம். வடமொழி ராமாயணத்தைக் கம்பன் தமிழில் எழுதினான். தமிழ் பாஷை திருவாய்மொழியை வடமொழியில் மொழி பெயர்த்தார்கள். நம்மாழ்வாருடைய காலம் கலியுகத் தொடக்கம் என்று வைணவ பாரம்பரியம் கூறுகிறது. அதாவது ஏறக்குறைய 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நற்றமிழில் நம்மாழ்வார் வடமொழி வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை எடுத்து வழங்கியிருக்கிறார்.

108 திவ்ய தேசங்கள் என்று வடமொழி வல்லுனர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட திருத்தலங்கள் தமிழ் ஆழ்வார்களால் தமிழில் பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களேயாகும். மொழி விஷயத்தில் ஓரவஞ்சனை காட்ட நினைத்திருந்தால் வடமொழிப் புராணங்களில் புகழப்பட்ட திவ்யக்ஷேத்திரங்களை மட்டும் பாடல் பெற்றவைகளாக குறித்திருக்கலாமல்லவா?

மணவாளமாமுனிகளை இந்த அக்னிஹோத்ரி வம்புக்கிழுக்கிறார். விஷயம் என்னவென்றால் திருப்பதியில் தொண்டரடிப் பொடி ஆழ்வாருடைய திருப்பள்ளியெச்சி காலங்காலமாக சுப்ரபாத சேவையாக சாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மாமுனிகளும் அவர் சீடர் பிரதிவாதி பயங்கரம்

பார்த்திவ ஐப்பசி கீதாசார்யன்

அண்ணாவும் ஒரு முறை திருமலைக்குச் சென்றிருந்தபோது மாமுனிகளின் உத்தரவின் பேரில் அண்ணா சுப்ரபாதம்பாட, அந்த வடமொழி சாஸ்திரத்தை ஆழ்வாரின் திருப்பள்ளியெழுச்சிக்குப் பதிலாக இசைக்கும்படி ஏற்பாடானது என்கிறார் அக்னிஹோத்ரி.

அக்னிஹோத்ரிகேட்கிறார் அழகான தமிழ் பாசுரங்களை ஒதுக்கிவிட்டு, சம்ஸ்கிருதத்தை புகுத்தி விட்டார்கள் பார்த்தீர்களா? என்று! இங்கே பொறுமையாக சிந்திக்க வேண்டும். தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் பாடிய திருப்பள்ளியெழுச்சி திருவரங்கனைக் குறித்து பாடப்பட்டது. திருமலையானைக் குறித்து அல்ல. உலகப் புகழ் பெற்ற திருமலையானைக்கென்று அவன் பெயரால் ஒரு திருப்பள்ளி எழுச்சி இல்லையே என்ற ஏக்கத்தால் எழுதப்பட்டதுதான் ஸ்ரீவேங்கடேச சுப்ரபாதம். அது ஏன் தமிழில் எழுதப்படவில்லையென்றால் திருமலையென்பது ஆந்திரர்களாலும் வட நாட்டவராலும் அதிகம் விரும்பித் தொழப்பட்ட ஒரு திவ்யதேசம். எனவே அனைவருக்கும் பொது மொழியாக அது சம்ஸ்கிருதத்தில் இருக்கட்டும் என்று அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். இன்று இருப்பது போல் ஆரியன் என்றும், ஆரியபாஷை என்றும் அரசியல் முழுக்கங்கள் அந்த காலத்தில் இல்லை.

இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்தவர்களே திருமலையில் மார்கழி மாதத்தில் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரின் திருப்பள்ளியெழுச்சி ஸேவிக்கப்படவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்தார்கள்.

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரில் பிராம்மணர் அல்லாத நான்காம் வர்ணத்தவரான நம்மாழ்வாரே ஆசாரியர் என்று ஒப்புக் கொண்டு ஆசாரிய ஹ்ருதயத்துக்கு உரை எழுதியவவர் மணவாளமாமுனிகள். உயர்ந்த தமிழில் உபதேச ரத்தினமாலைபாடியவர். அவர் மேலும் அவருடைய சீடர்மேலும் இப்படி அபாண்டமாக பழிசுமத்தும் அக்னிஹோத்ரி அடையப்போகும் நரகம் எதுவோ

தெரியவில்லையே!

குழந்தைத்தனமாக அடுத்து ஒரு கேள்வி கேட்கிறார் இந்த தாத்தாச்சாரி. அதாவது நின்று கொண்டிருக்கும் ஏழுமலையானைக்கு சுப்ரபாதம் தேவையில்லை படுத்து கொண்டிருக்கும் ரங்கநாதனுக்குத் தான் அதுதேவை. எனவே வேங்கடேச சுப்ரபாதத்தை விட ஆழ்வாரின் திருப்பள்ளியெழுச்சியே பொருத்தம் என்கிறார். இவர் சொல்வதைப் பார்த்தால் திருவரங்கன் நிஜமாகவே தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்றும், ஏழுமலையான் என்றும் தூங்காமல் நின்று கொண்டிருக்கிறான் என்றும் அர்த்தமாகிறது. பகவானுக்கு தூக்கம் ஏது? பசி ஏது? நிற்பல் ஏது? படுத்தல் ஏது? பக்தருக்கு தொண்டு மனப்பான்மை வரவேண்டும் என்பதற்காக ஒரு கைங்கரிய பாவனையில் மஹான்கள் செய்த ஏற்பாடுதானே இது. இவர் சொல்கிறபடியே பார்த்தாலும் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடி முடித்தபிறகும் நாள் முழுவதும் திருவரங்கன் படுத்தே கிடக்கிறானே! அதற்கு என்ன செய்வார்?

திருப்பாணாழ்வார் கதையைச் சொல்லி லோகசாரங்கர் பாணரை சுமக்கவில்லையா? இதில் தமிழின் உயர்வு தெரியவில்லையா என்று கேட்கிறார். முண்டத்தனமான கேள்வியிது. திருப்பாணாழ்வாரும் அவர் பாடிய அமலனாதிபிரானும் எவ்வளவு தெய்வீகம் என்று காலம் காலமாக ராமானுஜர், தேசிகர் முதலிய எல்லா பிராம்மணர்களும் தொண்டைகிழிய கூவவில்லையா? இவரென்ன புதிதாக கண்டு பிடித்துவிட்டார்?

கட்டுரை 71-ல் வேதாரண்யம் என்ற திருமறைக் காட்டில் சிவன் கோவில் கதவு வேதமந்திரங்களால் அடைக்கப்பட்டு விட்டதென்றும், அதை அப்பர் தமிழில் பாடி திறந்து விட்டார் என்றும் கூறி வடமொழி தோற்று தென்மொழி ஜெயித்து பார்த்தீரா என்கிறார். வரலாற்றின்படி ஒரு மன்னன் தன்

பிரார்த்தனைக்கு சிவன் இரங்கவில்லை என்ற கோபத்தில் அந்தக் கோவில் கதவை அதர்வண வேத மந்திரங்களால் கபாட பந்தனம் பண்ணிவிட்டான். அது கோபத்தின் செயல். மக்களின் நன்மைக்காக அப்பர் சிவனிடம் இறைஞ்சி அதைத் திறந்துவிட்டார். இது கருணையின் செயல். ஒரு வேளை கர்நாடகத்து பசுவேஸ்வரர் என்ற மஹான் கன்னடத்தில் பாடி இருந்தாலும் அல்லது முத்துசாமி தீக்ஷிதர் தெலுங்கில் பாடினாலும் அந்த கதவு திறக்கும். இது பாஷையின் காரியம் அல்ல .... பக்தியின் காரியம் இங்கே மொழிச் சண்டை எங்கே இருக்கிறது?

யாராவது அப்பரிடம் வந்து சம்ஸ்கிருத மந்திரங்களை தமிழால் பாடி ஜெயித்துக் காட்டுங்கள் என்று கேட்டார்களா? அவருக்குத் தான் அந்த நோக்கம் இருந்ததா? அவரை கல்லோடு கட்டி கடலில் போட்ட போது அவர் ஒம் நமசிவாய என்று வடமொழி மந்திரத்தைத் தானே ஜபித்தார்? அவர் மொழி பேதம் பார்க்கவில்லையே. இல்லாத மொழிச் சண்டையை இந்த அக்னிஹோத்ரம் ஏன் உருவாக்குகிறது?

கட்டுரை 54-ல் (நக்கீரன் 18-6-2005) சிவனும் காளியும் சிதம்பரத்தில் நாட்டியப் போட்டி நடத்தியது பற்றி எழுதுகிறார். காளியின் நாட்டியம் தன் நாட்டியத்தைவிடச் சிறப்பாக இருக்கவே சிவன் தோல்வியில் இருந்து தப்பிப்பதற்காக காலை உயரத் தூக்கி தன் ஆண்குறி வெளியே தெரியும்படிக் காட்டி காளியை வெட்கப்படுத்தி அவளை தடுமாறச் செய்து அராஜகமாக போட்டியில் வென்றார் என்று கூறுகிறார். நடராஜ மஹாத்மயம் என்ற நூலில் காணப்படுகிறது என்றும் கூறுகிறார். நடராஜ மஹாத்மயம் என்ற நூல் இவரிடம் மட்டும் தான் இருக்கிறதா? வேறு யார் கையிலும் இல்லையா?

சிவன் ஊர்த்வ தாண்டவமாக காலைத் தூக்கி ஆடியபோது, தானும் அதுபோல் காலைத் தூக்கினால் சேலை சரிந்து சபையில் ஆபாசமாகி விடுமே என்று நாணத்தால் காளி ஆடவில்லை என்று தான் அந்த நூல் கூறுகிறது. சிவனுக்கு கௌபீனதர: அதாவது கோவணம் தரித்தவர் என்று ஒரு நாமம் உண்டு. ஆசார நியமங்களில் ஒற்றை ஆடை அணிதல் தகாது என்றும் உள்ளாடை அணிதல் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. சிவனுக்கு இது தெரியாதா? பொதுசபையில் ஆடும் போது இந்த நியமத்தை அவர் அனுசரிக்கமாட்டாரா? காலைத்தூக்கியவுடன் எப்படி உறுப்பு வெளியே தெரியும்? அக்னி ஹோத்ரிக்கு எப்பொழுதும் பிறப்புறுப்பின் மீது ஒரு ஆர்வம்?! அவ்வளவுதான்!

திருமால்மீது அன்பு கொண்டவர்களில் சிவன் தலையாயவர், என்று 'வைஷ்ணவானாம் யதா சம்பு:' என்று வைணவம் புகழ்கிறது சிவனை! சிவபெருமான் 'ஸ்ரீராம ராம இதி' என்று ராமநாம மஹிமையை உலகுக்கு உபதேசித்தவர். ஸ்ரீகதர்ஸன சகஸ்ரநாமத்தை உலகுக்கு முதல் குருவாய் இருந்து உபதேசித்தவர் அவர்தான். மஹாபாரத்தில் அர்ஜுனன் கண்ணனின் தாள் மீது போட்ட மலர்களைத் தன் தலைமீது தாங்கி விஷ்ணு பரத்துவத்தை அவர் நிலைநாட்டி யிருக்கிறார். பெருமானே தன் திருமேனியில் அவருக்கு ஒருபாதி கொடுத்து சங்கர நாராயணன் என்று பெயர் பெற்று இருக்கிறார். மும்மூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியான சிவனை இப்படி தாறுமாறாக விமர்சிக்கும் இந்த அக்னி ஹோத்ரி இந்துக்கள் அனைவருடைய கண்டனத்துக்கும் உரியவர். இவருடைய அறியாமையை வெட்டிப் பிளக்க ஒரு கோடரியும், அவருடைய ஆணவத்தை உடைத்து நொறுக்க ஒரு கதையையும் எடுத்துக் கொண்டு அடுத்த இதழில் உங்களை சந்திக்கிறேன் வணக்கம்.